

Boros Imre: A deficites háttérhatalom

2017 április 21. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A f? kérdés az, hogy van-e elég ereje a nemzetállami szervezés? Európának mindennek ellenállni.

Néhány évvel korábban a világ sorsát irányítani képes háttérhatalomról beszélni még egyenesen a véleményformáló közbeszédb?l történ? kirekesztettséget jelentette, hiszen akik err?l értekeztek, messze nem azt a fogalom- és szókészletet használták, amelyet a f?áramlati véleményhatalom politikailag korrektnek (pc) ítélt. A „kanonizált” fogalom- és szókészlettel a háttérhatalom lényege leírhatatlan, és még körülírása sem lehetséges.

Éppen ez volt a cél, ezért volt a nem pc beszéd tiltása, alkalmazóit jobb esetben idült összeesküvés-gyártónak, gy?löletbeszéd-terjeszt?nek nevezték, mondván, háttérhatalom nem létezik világunkban. Mára azonban a helyzet nagyot változott.

Néptömegeket súlyosan érint? tragikus események bújtak ki az áthatolhatatlannak t?n? nyugatias liberális demokrácia mázpáncélja alól, mint például a 2008-ban kitört nemzetközi pénzügyi válság történései.

Igazi meggy?z? er?vel a háttérhatalomról és erejér?l azonban a migráció szolgált.

Demokratikusan megválasztott kormányok rúgják fel ugyanis naponta a régóta bevált és törvényekben rögzített nemzetállami rendet, amikor árkon-bokron át beözönl? tömegekkel szemben a szükséges, évszázadok óta bevett államhatalmi fellépés helyett (mint a határellen?rzés) éppen azokkal szemben lépnek fel, akik ma is élnek bevált törvényi felhatalmazásukkal.

De ma a választóiknak is dereng már valami, rájöttek, hogy nem erre választották ?ket, nem azt teszik, amit ígértek, hanem homlokegyenest mást. A dolgokat messze nem nevükön nevezik. Mindenkit, aki beözönlik, megélhetési migráns helyett menekültnek neveznek, és a hírközlést is erre késztetik. Nem a választók, hanem mások, „láthatatlanok” mozgatják ?ket, akik nem a mi érdekeink mentén tevékenykednek.

De a választók kezdik keresni a mozgató er?ket, és el?bb vagy utóbb meg is találják a liberális demokrácia máza alól kényszer?ségb?l láthatóvá vált háttérhatalmat s esetenként annak cselekedeteit és megszemélyesített képvisel?it is. Csak most döbbennek rá, hogy ?k a máz alatt már jó ideje szorgosan tevékenykedtek.

A háttérhatalmat eltakaró demokratikus mázat hosszú ideig a nyugati demokráciák pénzb?sége szolgáltatta és biztosított anyagi fedezetet a láthatatlan „háttérbeliek” önjelölt, mára azonban már horribilis költségekkel járó világmegváltásához.

Itt f?ként az egyes országok költségvetéseire gondolok és azok er?sen megkérd?jelezhet? kiadási tételeire, és az emiatt egyre nehezebben cipelhet? államadósságokra.

Kezdjük az Egyesült Államokkal, azzal a hatalommal, amelyr?l a közvélemény eddig is valami fajta, a nemzeti boldoguláson túlmutató ambíciókat feltételezett, és naponta tapasztalt is.

Az Egyesült Államok területét fennállása óta nem érte katonai támadás, mégis hadi kiadásokra hivatalosan évente több mint hatszázmilliárd dollárt költ, a 2017–18-as költségvetési évben 676 milliárd dollár a tervezet. A valós szám azonban ennél magasabb és máig ismeretlen, mert a védelmi költségek számszaki vizsgálata másfél évtizede várat magára.

Az Egyesült Államok rendelkezik legalább két tucat repül?gép-hordozóval, több mint kétszer annyival, mint a világ többi országa összesen. (Egy ilyen anyahajó megépítése 10-18 milliárd dollárba kerül, amihez az üzemeltetés költségei is társulnak.)

Hordozónként annyi a felszereléshez tartozó harci repül?gép, hogy a legtöbb országban összesen sincs ennyi. Töprenghet az átlagpolgár, hogy kell-e ez az Egyesült Államok védelmi céljaira vagy inkább más célokra, akkor, amikor az államadósság a csillagokig ér, és n?ttön n?. Hadi kiadások dolgában az Egyesült Államok a világon úgy els?, hogy az els? tízbe tartozó további kilenc ország egyesített védelmi költségvetése is lemarad az övét?l, jó százmilliárd dollárral.

A hadviselés másik kulcseszköze, a harci repül?gépek létszámát illet?en Washington „csak” hét országgal tart egyensúlyt. Egyedül nukleáris potenciált illet?en van paritás, ahol a mérleg másik serpeny?jében Oroszország van.

Az elmúlt négy évtizedben tapasztalhattuk, hogy ez a gigantikus hadi potenciál els?sorban nem a nemzetvédelmet

szolgálta, hanem egyfajta „nemzetközi” fegyelmez?, elrettent? er?ként m?ködött. Az Egyesült Államoknak mint nemzetállamnak ebb?l vajmi kevés haszna volt, de annál több költséget kellett viselnie.

Érdemes átgondolni, hogy fele ekkora védelmi költségvetéssel is els? lehetne a hadi kiadásokat tekintve, és a napjainkban kéttrillió dollárt elér? amerikai államadósság ma akár a fele is lehetne. A megnövekedett hadi kiadásokat és f?ként az azok miatt emelked? államadósságot azonban finanszírozni kell. Jól kimutatható, hogy a finanszírozás terhe az adófizet?kre hárul.

Ezt mutatják a gazdagságról daloló számok. Az amerikai társadalom egy százalékát képvisel? szupergazdagok jóléti részaránya az 1933-as 45 százalékról a valós jóléti kapitalizmus korában 1979-re 21 százalékra csökkent. Mára azonban megtörtént a visszarendez?dés. Történt mindez úgy, hogy 1945 és 1973 között a reálbérek és a termelékenység hasonló ütemben fejl?dött, azaz a munka- és t?kejövedelmekben és vagyonokban képviselt aránya nem változott.

A reálbérek azonban 1973-tól stagnálnak, miközben a termelékenység duplázódott, és a munka egyre több eloszthatóértéket termel. Sajnos a megemelkedett t?kejövedelmekb?l származó állami bevételeken ez egyáltalán nem látszik, azok szintje alacsony.

A t?kejövedelmek nagy hányada „kreatív könyvelések révén” elpárolog, adóparadicsomokba kerül, és a háttérhatalom láthatatlanjait gazdagítja. B?ven jut ezekb?l a pénzekb?l párhuzamos ellentársadalmak (migránsok, álcivil szervezetek, társadalomdezorganizációs „tudásbázisok”) felépítésére és táplálására olyan országokban, ahol nem dúl már a pc közbeszédstílus.

Ha a háttérhatalmi bázisokat kár éri, mint történt ez a 2008-as és máig ható pénzügyi válság kapcsán, annak költségei els?sorban szintén az államok hivatalos költségvetéseire hárulnak, amelyek finanszírozása több országban, így nem csak az Egyesült Államokban, az államkasszák ellehetetlenülését vetítette el?re.

Az államkasszák 2008 után már nem is bírták er?forrásokkal a háttérhatalmi technikai bázisok (f?ként a nemzetközi nagybankok) talpra állítását. Lezárult az útja annak, hogy háttérhatalmi költségeket varázslatos egyszer?séggel visszamin?sítenek nemzeti költségeknek. Ezermilliárdos, máig tisztázatlan természet? összegekkel volt kénytelen ezért a háttérhatalom legf?bb katedrálisa, a magántulajdonban lév? amerikai központi bank (Federal Reserve) a pénzhiány finanszírozásába beszállni és az Egyesült Államokon kívüli ügyfelek mentésére sietni.

A hangzatos fogadkozások ellenére, hogy az elkövethet? pénzügyi gonoszságok csúcsa az államok jegybanki finanszírozása, amit más országoknak szigorúan megtiltanak, a Federal Reserve immár nem csak az amerikai államkasszát, de közvetlenül a háttérhatalmi szerepl?ket finanszírozza az Államokban és másutt is a frissen nyomott jegybanki pénzzel. Az amerikai kongresszus képvisel?inek számon kér? kérdéseire, hogy szeretnének tudni az amerikai dollár „ügyeir?l”, hiszen a dollár az állam pénzneme, és ?k ezért felel?sséggel tartoznak, semmitmondó vállrángatás volt a válasz.

Semmi kétség, a háttérhatalom deficittel küzd, ezért is volt kénytelen a liberális demokrata máz alól el?bújni. Emiatt azonban ?rült sietség vett er?t rajta. „Projektjeit” miel?bb szeretné megvalósítani. Mindenekel?tt a legfontosabbat, a bevándoroltatást. Legyengített, megosztott társadalmakkal a többi már simán megy. Nem teszi majd senki szóvá a GMO-s élelmiszereket, nem lesz akadálya a TTIP-nek. Céljaihoz már az is szükséges, hogy felfedje eddig rejtett kapcsolatait.

Soros György az EU meghívására és annak fórumain szónokolt, és azonnal utasításba adta, hogy erre az unió hogyan szerezzen pénzt a kodifikált célok (felzárkóztatás) kárára. El?adását az Európai Unió vezet?i üdvözült arccal követték, ahelyett hogy ajtót mutattak volna neki. Egyes országokban komoly haladást értek el – Németország, Görögország, Olaszország) –, ahol azonban nem, ott dübörögnek a fizetett „civil” társadalmak.

A f? kérdés az, hogy van-e elég ereje a nemzetállami szervezés? Európának mindennek ellenállni.

Boros Imre – www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen:

https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló